

10.12. Julie, Juliána
Přejeme vše nejlepší!
Romeo má svoji Julii
Juliána z toho nešílí,
stará se o rapíra
pana Shakespeara.

Divadelní spolek Bohém
Vyhlašuje konkurz pro lidi,
• kteří se nestydí ukázat, co je v nich
• jsou dostatečně šílení
• a mají chuť si hrát.
Kontakt: **Tonda 731 621 128**
antoncamaj@seznam.cz
FB stránky: **Bohém - autorské divadlo**

Kalindář

- 11.12. se koná akce: **Koncert Polí pět a křest CD.** Vystoupí: SKRYTÝ PŮVAB BYROKRACIE + ROGO. Kde: Už jsme doma (Uralská 6, P 6), start: 20:00, vstup: 60-150 Kč.
- 11.12. se koná akce: **BORDEL na paruce vol.2.** Vystoupí: ?? Kde: Hospoda na Parkukářce (Žižkov), start: 19:00, vstup: zdarma.
- 12.12. se koná akce: **Vernisáž Tomáše Vaňka**, pak večírek divadel Bohém a Horizont. Kde: ČSDZ Praha 3 Zvonařova 6, kdy: 18:00, vstup s maskou na téma: Fantasie.
- 13.12. hrají: KOČKOLIT, PAPÍROVÝ PANENKY, VON PLASTIC FACTORY. Kde: Bílá Vrána (Šárecké údolí), start: 19:00, vstup: 50,-.
- 13.12. se koná akce **Underadvent.** Hrají: HOLOMRAZ, PANELÁKOVÝ FOTŘI, VLASATÝ ŽÁROVKY, JINOVATKA, VEPŘOVÉ KOMETY. Kde: Dřevák (Řevnice),

Chceš pomoci Nájezdu?

Vytiskni si číslo (najezd.wz.cz), přečti si jej a pak ho někomu dej.

start: 17:00, vstup: neznámý.

- 20.12. se koná **Vánoční Besídka CK Špunt.** Kde: Veslák, Nad Elektrárnou 1177, Nymburk, start: 18:00.
- 20.12. se koná akce: **Noc Mrtvejh kaprů.** Vystoupí: MEAN MESSIAH, BAJONET, ENCORE, DÍTÍ POHŘEBNÍHO KVÍTÍ. Kde: Bílá Vrána (Šárecké údolí), start: 17:00, vstup: 66 Kč.
- 20.12. se koná akce: **Čerstvě natřeno.** Vystoupí: BLTS (BY LIFT TO SKY), ROZHUDA, NEXT MONDAY - (EX-HARVARDSKÝ FONDY), TITS (TOAD IN THE STONE), KRYŠTOF ŘÁDEK. Kde: Zkušebny Praha, Kantýna (Matúškova 831/1, Háj), kdy: 19:00, vstup: 50 Kč.
- 22.12. se koná **Fuzzy Xmass.** Vystoupí: THE MADHOUSE EXPRESS, ADONIS DNA, THE A-BOMB, GIMME SHELTER, FÜNF, TŘI A PĚT MINUT a další Kde: Modrá Vopice (Spojovací 12), start: 18:00, vstupné: dobrovolné.
- 26.12. se koná tradiční **Vánoční karneval v Zahradě.** Hrají: KOČKOLIT, TLAKY DO UŠÍ. Kde: Bar Zahradka (V zahradách, Palmovka) start: 19:00, vstup: pouze v masce na téma RYBY.

6. Milkovické hudební soustředění

Pátek 17. října

Podzimní hudební soustředění se konalo opět u Standy Pence v Milkovicích. Ale právě toto letošní podzimní soustředění bylo zvláštní tím, že alkohol a jiné doplňky k alkoholu byly ve vlastní režii. Vyzvali jsme Já a Giorgio naložení aparaturou z Prahy a přímo za Libání jsme potkali Roga, jak si to vykračuje po silnici. To bylo setkání. Náš trojlístek přijel první. Začal jsem zušlechťovat půdu do nahrávacího studia, protože byly k dispozici 3 odposlechové bedny a čtyři sluchátka. A tak tedy v hodině desáté, v minutě 30., kdy je jisté, že lidé posledním autobusem do Libáně již nepřijedou, jsme započali experimentovat. Hudebně: já hrál na basu, Giorgio na bicí a později i na akustickou kytaru a Rogo přednášel básně hlavních realistů: Hugo, Shelly, Byron. Bylo to zajímavé trio.

Najednou byl čas na psychedelický jam a první píseň byla pěkně vystřížená beefheartovská verze Rogovy básně Nová smlouva Blouznivců. Kdykoliv Rogo odešel od mikrofonu, freestylově jsme rozložili rytmus a kdykoliv se Rogo přiblížil k mikrofonu, vraceli jsme se do původní melodie. Moc jsme nechápali, jak to zní, ale byla to jízda. Dokonce i Standa se přišel podívat, cože se mu to line z půdy za zvuky. Další písně byly vesměs recitační a plně v Rogově přednesu, zajímavostí je, že Rogo umí u mikrofonu hbitě reagovat na jakýkoliv zvuk – krom ticha, jen to jej dokázalo lehce vyhodit ze soustředění. Po několika přestávkách jsem si Giorgiem vzpomněl, jak jsme si jednou pouštěli jamy z Milkovického soustředění – nahrávku Uctívači koberců se zapnutými vizualizacemi ve Winampu a docela nás to zaujalo. Vzhledem k tomu, že se pro technicko-hardwarové problémy nekonalo online-vysílání, proměnili jsme vysílací počítač na udělátko, co snímá zvuk z pódia a podle něho tvoří vizualizace. Musím uznat, že v nastavování takových srandiček, jako třeba citlivost vizualizace je Giorgio skutečný mistr. Vizualizace byly sice malé – tedy úměrné velikosti monitoru, nicméně postačující na to, aby bylo vidět, jak který nástroj mění obrazy. Takto vzniklo několik jamů, ale musím uznat, že vizualizace hudebníka po několika minutách přestane bavit, protože to, co se děje na scéně je

mnohem zajímavější. Rogo si zapojil kytaru a jal se performovat noisové zvuky, docela to šlo, když se do toho začal pumpovat rytmus a basa. Zhruba kolem 3. se Giorgio začal chystat domů. Ono když hraje trio 6 hodin, tak se proluky mezi jamy zvětšují. Nakonec večer zakončila Giorgiova performance písně: Peříňák, u níž je zapotřebí ona akustická kytara v libovolném ladění. Nahrál se ještě workshop v balení bicích a se shrnutím, že by bylo hustý pojídat nahníla jablka ze sadu, který roste za stodolou, a opíjet se nakvašeným ovocem. I tak s pocitem společenské únavy jsme Já a Rogo zalehli. V noci mě rušily ochvěvy stodoly, všiml si někdo toho? Většinou, když jsem tam na stodole usínal, tak v drtivé většině ve stavu, kdy mi bylo leccos jedno.

Sobota 18. října

Rogo měl večer koncert, tak dopoledne šel přes Libáně někam stopovat. Já šel s ním nakoupit nějaké pivo a dát si oběd. Pan hostinský v hospodě má na mě zvláštní vliv, že přednesu objednávku a nakonec mě svoji vyřídilkou přiměje k tomu změnit výběr, tento podzim to bylo to samé, dokonce i pivo mi rozkecal, že mají speciální Svijany 450 (edice piva ke 450 letům pivovaru Svijany). Tak jsem kýval a byl výběrem na výsost spokojen. Kvůli té 450 jsem se v hospodě ještě na chvilku zasekl. Baletním krokem jsem se přenesl z Libáňské hospody do Milkovické stodoly a shledav', že jsem tam sám, zkusil jsem nahrát nějaký jam (450 rozjímání). Musím upozornit, že když zkoušíte nahrát po stopách 5minutovou píseň, tak reálně 5 minut budete hrát, 5 minut poslouchat, pokud si nebudete jistí, budete opět 5 minut poslouchat, případně zkoušet každých 5 minut, jestli nějaká předchozí verze stopy není lepší. Za nějaké 4 hodiny to člověka přestane kvůli vyčerpání a inteligenční nouzi bavit. Když už se setmělo, měl jsem pocit, že sobota bude sólová, nicméně jsem uslyšel, jak po schodech na půdu jde skupinka lidí a dveřmi vstoupil Detail a Jožin. Byl jsem unaven, ale rád, že se bude něco dít. Nicméně ani dva hudebníci není tak závrtné množství, aby se hrál nějaký dlouhý jam. Zkusili jsme tedy experimentovat na jedné nahrávce. A tak tedy se nahrál základ bicích a dohrávaly se další zvukové stopy. Byla

to docela sranda, protože Detail neměl moc zkušeností s morálkou studiového nahrávání, a tak bylo veselo. Přišel se i podívat Standa, z jakého důvodu již dvě hodiny hrajeme stejnou píničku. Nakonec jsme 2 písně dotvořili do zdárného konce (se zahazením původní nahrávky základu bicích). Šli jsme spořádaně ve 2 ráno spát. Opět jsem v té hodině noční přemýšlel, proč se ta půda z nějakého důvodu otřásá – ale z této meditace mě vyrušil nápad, použít dvojí matrace, pak si nevzpomínám, co se dělo potom.

Neděle 19. října

Detail se probudil celkem brzy a k mému milému překvapení chtěl zkusit nahrát píseň, na základě nějakého motivu, co mu hlodal hlavou. Na první pokus Detail sám nahrál bicí a dohrával další stopy. Po hodině, když přišel Jožin, společně usoudili, že to nahrajeme ještě jednou. Nahrála se najednou basa a bicí – bez výrazných rytmických fluktuací a to byl už slušný základ. Detail se rozhodl experiment pojmout zcela po svém a tedy se sna-

Nikky Sixx: Heroinové deníky

Roku 2011 se na náš trh dostala kniha Nikkyho Sixxe: Heroinové deníky. Autor sám vlastním jménem Frank Carlton Serafino Feranna, Jr., který po neradostném dětství ve 23 letech roku 1981 zakládá s Tomy Leem kapelu Mötley Crüe a taky se v tu dobu začíná oficiálně jmenovat Nikky Sixx, shrnuje jeden jediný rok 1987 ze svých deníků, které si v tu dobu vedl. Kniha popisuje jeho vzáskazy z turné, z protidrogové léčebny, a samozřejmě vzáskazy z party, kde se sjížděl nejprve kokainem, ale když

žil zaplnit všech 16 stop, které moje nahrávátko poskytovalo. „Harmonika, flétna, triangel, kolik to je?“ „Ještě můžeš 5 stop.“ „Sakra, co ještě? Zpěv! Tak já zkusím zpěv.“ Nakonec poslední stopu zaplnil zvuk padajících střeptů. Výsledná píseň se jmenuje: Putine, trest tě nemine. V poledne dorazil Giorgio a já sbalil studio a štrádovali jsme si to ku Praze. To byla velice zajímavá akce – jak pátek, tak sobotní nahrávání.

Nahrávky ze 6. Milkovického soustředění jsou zvláštní jednak svoji velikostí – jsou poměrně krátké (délka tohoto záznamu je něco kolem 2 hodin) a taky meditativním zvukem, který je způsoben absencí dalších hudebníků. Nahrávací experimenty naopak dovolují vytvořit zajímavější písně, než se zvládne běžně při jamsession. To je případ zmíněné písně Putine, trest tě nemine a Detail, Jožin, Krtek trio. Další písně z pátečního večera jsou jamovací a více textově poetické – což ještě připomíná styl minulých Milkovických soustředění.

měl k dispozici mikrovlnu, tak i crackem a jelikož mu z toho začalo v hlavě poměrně dost hrabat, uklidňoval mysl heroinem. Pokud něco z toho nebylo, jídelníček doprovázel alkohol a nebo prášky na spaní. Na to, jak Mötley Crüe zněly, by se jen těžko dalo usuzovat, že jejich členové jsou velice zkušení fetišci. Ale Nikky byl extra třída i Tommy Lee, který se jen tak ničeho nezalekl, měl k Nikkimu respekt. A tak v Heroinových denících je možné se dočíst, jak takový život v náručí démona heroínu vypadá, co se ukrývá v hlavě takového člověka... Namátkou po celý rok 1987 si Nikky nebyl schopen ani rozbalit dárky pod stromečkem, prostě je jen dal k ostatním dárkům z předchozího roku. Nejzajímavější část knihy je událost 23.12.1987, kdy se na kalbě se Slashem a dalšími pařany z Guns n' Roses Nikkymu podařilo zemřít přímo na party...

Kniha je velice pěkně graficky upravena, aby měla dojem deníku, je doplněná komentáři lidí, kteří s Nikkym v té době řádili a samozřejmě pár vsuvek tam má i samotný Lemmy Kilmister, který má k tématice drog také co vyprávět. Kniha je to celkem slušná a stojí za to si ji alespoň přečíst. Krtek